ÇORUM © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL,
Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International lisansı altında yayınlanmaktadır. CC BY NC SA 40

Mahmut Selim GÜRSEL

1991

ÇORUM

SANAL KİTAPLAR

2026

ISBN978-625-91451-0-5

Adnan iLHAN

Mahmut Selim GÜRSEL

2026

Adnan İLHAN

Mahmut Selim GÜRSEL

2026

ISBN 978-625-91451-0-5

ÇORUM © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL , Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International lisansı altında yayınlanmaktadır. CC BY NC SA 40

BU ÇALIŞMA PARA İLE SATILMAZ!

İÇİNDEKİLER

Mahmut Selim GÜRSEL TAKDİM
Mahmut Selim GÜRSEL Hayat Hikâyesi
Adnan İLHAN Hayat Hikâyesi
TAVUK VE ADAM
DÖRT KÖŞE GAZETECİLİK
TEMAŞA- MALUM ZATLARA NASİHAT-
MUKADDİME SAYIN
SAYIN MALUM ZATLAR
MEMLEKET MESELELERİNE KESİN ÇÖZÜM
“BİR YAZARIMIZA CEVAP’A YAZARDAN CEVAP

“YAZARIMIZIN YENİ YAZISINA CEVAP’A YAZARDAN CEVAP
BANKALAR VE UÇURAN-KAÇIRANLAR
ÖZÜRLÜNÜN ÖZGÜRLÜĞÜ
ÜÇ İKTİBAS
İNSAN VE HAYVAN

BİLGİLENDİRME!

Zamanın hızla aktığı, değerlerin ve kelimelerin hoyratça tüketildiği bir çağda; bir şehre, o şehrin insanına ve kültürüne kalıcı bir hafıza bırakabilmek, ancak sarsılmaz bir inanç ve büyük bir adanmışlıkla mümkündür. Elinizdeki bu çalışma; posta çantalarından, e-posta kutularından, elden ele ulaştırılan emanetlerden ve özel ulakların taşıdığı samimi yazıların ve mısraların ve görsellerinden süzülerek gelen bir kültür köprüsünün oluşum hikâyesidir.

"Çorumlu 2000" Aylık Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi, tam 63 sayı boyunca basılı dergi ve internet ortamında sanatın nabzını tutmuş; gelen yazısını bilgisayara aktarmaktan dizgisine, ters çıkışından mizanpajına html dosya ile internete yükleme işlerini her bir satırı adeta bir nakkaş titizliğiyle, tek bir elden işlenerek matbaaya hazırladım.

Maddi kaygıların ötesinde, entelektüel bir sorumlulukla ve büyük fedakârlıklarla çıkarılan bu dergi; yazarlarının, şairlerinin ve gönül dostlarının bu sayfaları hazırlayan iradeye duyduğu o sarsılmaz güvenin en somut göstergesidir.

Çalışma verenler, bana güvenerek; Hayat hikâyelerini, ayrıca yayınlamadığım TC kimlik numaralarını, çalışmaların

sansürü serbestliğini ve tarafımdan ticari olmamak şartı ile "YAYINLAMAM" için yetki sınırsız verdiler.

Hepimiz bu fani dünyada birer yolcuyuz. Ancak geride bırakılan kalıcı eserler ve yarınlara miras kalan fikirler ölümsüzdür. Bu inançla, geçmişin basılı ve sanal yapraklarında kalmış kıymetli çalışmaları, kendi kişisel emeğimle harmanlayarak dijital dünyanın imkânlarıyla yeniden buluşturmak istedim.

Kitaplaşan bu PDF çalışması, ISBN tescili ve EYDeS kaydıyla elektronik derleme kütüphanelerine aktarılarak, sitemde ayrıyeten okuyucuya ücretsiz sunulacak; hem geçmişe ve ÇALIŞMALARINI VERENLERE benim vefa borcunu ödemekte hem de geleceğin araştırmacılarına taptaze kalıcı kaynak sunmak.

Bu uzun ve meşakkatli yolculukta kalemleriyle, yürekleriyle bana güvenerek omuz veren, aramızda olan ya da ebediyete göç eden tüm dostlara, kalbi Çorum ve Türk kültürü için çarpan her bir yazara sonsuz teşekkür bir borçtur.

"Kelam kalmış, hafıza tescillenmiş ve emanet yarınlara güvenle ulaştırılmıştır."

Çalışmaların tamamını yaşarken ve aklım erdikçe internette sitemde yayınlamaya çalışacağım!

Mahmut Selim GÜRSEL
Emekli Hasan Paşa Kütüphanesi Müdür Yar.

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.(1)

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz. (2)

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.(3)
Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

(1) İnsan durup dururken yazmaz. Birikimini başkalarına lazım olur diyerek yazar. Aslında o yazmaz. Ona yazdıran; onu yaratandır!
(2) Kitap okuyan; muhakkak okuduğundan bir bilgi edinir. Yaşamında muhakkak o bilgi kendisine veya etrafına yardımı dokunacağını bilmez. Onu yaratan o öğrettiği bilginin yazıya dökülüp başkalarına aktarılacağını bildiğinden o kişiye o kitabı okutur. Bilgi böylece yayılır.
(3) İnancıma göre bizi tek kişiden yarattı. O ilk kişiye bütün ilimleri verdi. Bu ilimler şimdi gen dediğimiz ile hepimize bu bilgiler geçti. Herhangi bir kişi kendi geninde olan bu bilgileri kullanmaya başladıkça bilgileri genişler. BÜTÜN BİLGİLERİ öğreten her insan için belirli bilgiyi genişleterek kullanma yazgısını yazdığı için ancak o bilgiler ile gelişir.
"her insan bir kitaptır."

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsu Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sömestrsinde babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki

yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım.
Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihinde askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğünde teknisyen olarak göreve başladım.

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim. 1972 tarihinde Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım.

16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Hasan Paşa Kütüphanesinin kitaplarının Lütfi İkiz Arap Harfli yazma ve basma kitapları ben de emekli olana kadar Latin harfli kitapların tamamının tasnifini yaptım.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım. 1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)" kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan "El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum'da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum. Marangozluk, oymacılık,

Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum: Kütüphanedeki çalışmalarım ve "El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm.

Rabb'imin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bu "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)", Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

Çalışmalarım: SİTEM: https://gurselyayin.com
E-POSTAM: corumlu2000@gmail.com

Adnan İLHAN

Aslen Çorumlu olmakla birlikte, 1964 yılında İzmir'de doğdum,

Diyarbakır'da nüfusa kaydoldum.

İlkokulun ilk iki sınıfını İstanbul'da, sonraki üç sınıfını da Merzifon'da okudum. Ortaokulu Çorum'da, Liseyi ise Ankara'da bitirdim. Akabinde Hacettepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisat Bölümü'nden mezun oldum.

İlkokul sıralarında hangi meslek dalına atılmayı hayal ettiğimi hatırlamıyorum ama lise yıllarında Müfettiş olmayı istiyordum.

Üniversite sonrasında, Allah nasip etti, bu isteğim gerçekleşti. Liseyi bitirdikten sonra çalışmaya başladım. Üniversiteyi de çalışarak okudum. Çok farklı işlerde çalışma imkânı buldum.

Son çalıştığım işte başımdan geçen en önemli olay; 21 banka şubesi olan bir ilde daha iki yılımı doldurmadan en eski 8 banka müdürü içerisinde yer almamdır.

Bankacılık, itibarı kadar, stresi de yüksek bir meşgaledir. İleri zekâ gerektirmemekle birlikte, pratik zekâ gerektirir. Şahsen ben, insanları tahlil etme gibi bir "zevke", bir o kadar da "derde" sahip olanlara tavsiye ederim.

Müfettişlik yaptığım dönemde epeyce rapor yazdığımdan yazı yazmaya yatkınlığım vardı. Yazdığım raporlarda da standart rapor tekniğinin dışına çıkmayı seviyordum. Fakat sonradan Şube Müdürlüğüm döneminde Genel Müdürlükle yıldızlarımızın barışık değil de karışık olması neticesinde; Genel Müdürlüğe yazılan yazılar ve onların yazılarına cevabi yazılarla külliyatlı bir yazı koleksiyonuna sahip oldum. Aynı süreç beni, amatör olarak şiir denemelerine de sevk
etti. Tabii ki başlangıçta biraz Necip Fazıl, biraz da Neyzen Tevfik üslubuyla. Bu arada yayınlanmamış, ancak yakın çevreme verdiğim yazılar da mevcuttu. Özetlersem, ilk yazılarım, önceki çalıştığım kurumun muhaberat kayıtlarındaki yazılardır.

Yazı yazmamdan dolayı aldığım tek ödül, Çorumlu 2000 dergisinin "1.sayfasındaki "Bu
sayıya yazı ve reklam vererek katkıda bulunanlara Gürsel Yayınevi teşekkür eder" ibaresidir.

Büyük emellerim yok. Tamah ve hırs sahibi de değilim. Makam ve mevkii de fazla önemsemiyorum. Ancak, her işimde, yaptığım işi iyi yapmaya çalıştım.

Bulunulan makamın Sabancı Center'ın en üst katı gibi değerlendirilmesinin yanlış olduğunu düşünüyorum.

Çünkü böyle değerlendirme yapanların bulundukları makamdan inişi epeyce acı oluyor. Bu yüzden ben, bulunduğum yerleri hep zemin kat olarak gördüm ve inerken hiç "ağrı" ve "sancı" duymadım.

Tekâmül kaygısı duyuyorum, terakki etmeye çalışıyorum, iki günümün aynı olmamasına gayret ediyorum. Özellikle bu dönemde en büyük erdemin "dik durmak" ve "mert olmak" olduğunu düşünüyorum. "Sabun köpükleri" ve "muz kabukları" arasında buna çalışıyorum.
Ve
Başımı dik tutmaya,
Temiz dürüst kalmaya,
Hayır, dua almaya,
Ben Allah'a söz verdim.
Sözümü tutmaya gayret ediyorum.

Çorum ekonomisi ile ilgili "Bir Başka Açıdan Çorum" isimli çalışmam Çorum Hakimiyet Gazetesinde yayınlandı, ancak kitap halinde basıl(a)madı. Belirli bir konuda yazı yazmak gibi bir kaygı duymuyorum. Aklımın yettiği, dilimin döndüğü konularda yazmaya çalışıyorum.

Profesyonel bir yazar değilim. Çorumlu 2000 Dergisi dışında, bir çalışmam ve birkaç yazım Çorum Hakimiyet Gazetesinde, bir yazım da Türkiye Gazetesi bölge ekinde yayınlandı.

Yayınevimizin basılmış ve sanal yayınlanmış dergilerinde yazıları bulunmaktadır.

TAVUK VE ADAM

Adamın biri kendini tavuk sanıyormuş. Doktor kontrolü altına alınmış, uzun ve yoğun tedavi sonunda adam, doktora tavuk değil insan olduğuna artık inandığını söylemiş ve teşekkür ederek doktorun
odasından çıkmış. Fakat kapıdan geri dönmüş ve doktorun yanına gelerek: "Doktor Bey, ben tavuk değilim tamam ama bunu dışarıdaki horozlar da biliyor mu? Diye sormuş:

Tahlil ve Netice:

1) Adam tavuk olmadığına tam olarak inanmamış veya ikna edilememiştir. Çünkü tavuk değil adam olduğuna inanan bir adamın dışarıdaki insanları horoz olarak görmesi mümkün değildir. Buradan, adamın tavuk statüsünü değiştirmemek konusunda güçlü bir statükocu tavır gösterdiği sonucu çıkmaktadır ki bu sorun aşılması güç bir sorundur. Çünkü bu tavır sahipleri genellikle yanlış statükoyu savunmayı tutarlılık olarak değerlendirmektedir.

Burada şu husus önemlidir: Adam tavuk olmadığını dışarıdaki horozların bilip bilmediğini, doktora tedavi

esnasında veya tedavi sonrasında sormamaktadır. Tedavinin neticesindeki son görüşmede doktora insan olduğuna artık inandığını söyleyerek teşekkür etmektedir. Bu soruyu, doktorun yanından ayrıldıktan bir müddet sonra kapıdan geri dönüp tekrar doktorun yanına gelerek sormaktadır. Adamın bu soruyu tedavi esnasında veya sonrasında sormamasının muhtemelen sebebi tavuk olmadığına inanmamasına rağmen doktordan çekindiği için soramamasından kaynaklanmaktadır.

Burada şunu da belirtmek gerekir ki; adamın soruyu; sonra sorması, gecikmiş bir sorma eylemi olmasına rağmen hiç sormamasından daha cesaretli bir eylem olması nedeniyle takdire şayandır. Çünkü adam; soruyu hiç sormasaydı, her an kendisine taciz ve tecavüzde bulunacağını zannettiği horozların yoğun stresiyle yaşamak mecburiyetinde kalacaktı.

2) Adam, tavuk olmadığına tam olarak inanmamakla birlikte, tavuk olduğuna da tam olarak inanmamaktadır. Çünkü adam, horozları tavuklara
taciz ve tecavüzde bulunan varlıklar olarak değerlendirmektedir. Hâlbuki gerçekte horozların ve tavukların birbirleriyle münasebeti böyle değildir. Horozlar arasında tavuklara cinsel taciz ve tecavüzde bulunan ahlaksız ve sapık horozların bulunduğu kabul edilse dahi tüm horozları bu bağlamda değerlendirmek yanlıştır. Bu yanlış değerlendirme, genelleme hatasından kaynaklanmaktadır.

Erkek düşmanı aşırı çağdaş insan-kadın feministler gibi, horozları düşman gören aşırı çağdaş feminist tavukların var olduğu düşünülse dahi bu durumun bir sapma olduğu açıktır. Bu nedenle adamın tavuk kimliği de kişiliğinde tam olarak yerleşmemiştir.

3) Adamın kendini tavuk olarak görmesi bir sapmadır. Bu sapma doğuştan gelmemektedir. Sonradan olmadır. Çünkü doğar doğmaz kımız içmek istediğini söyleyen bebekler halk destanlarında geçmekle birlikte, doğar doğmaz kendini civciv veya tavuk sanan bebeklere rastlanılmamıştır. Bazı çocukların ve yetişkinlerin zaman zaman tavuk taklidi yaptıkları bir hakikat ise de bu durum sapma değil, oyun veya latife maksadıyla yapılan bir roldür. Başlangıçta insan; olan bir canlının sonradan kendisini tavuk görmesi aslında başlangıçtaki insan kimliğinin kişiliğinde tam olarak kabul
anlamına gelmektedir. Çünkü kimliği kişiliğinde yerleşmiş bir insanın kendisini sonradan tavuk sanması mümkün değildir.

4) Adamın kendisini horoz olarak değil de tavuk olarak görmesi de ilginçtir. Çünkü cinsiyet olarak adamın, tavuk-horoz ikilisindeki karşılığı horozdur.

Fakat adam, kendisini tavuk olarak görmektedir. Yani adamın, insan kimliğinin kişiliğinde tam olarak yerleşmemesinin ötesinde, adam kimliğinde de problemi olduğunu söylemek yanlış olmasa gerektir. Muhtemelen sapma öncesinde adam, insan olarak kendisini kadın kimliğinin özelliklerine yakın görmekteydi. Belki de sapmanın önemli sebeplerinden birisi de buydu.

5) Bir adamın kendisini, olmadığı tavuk olarak görmesi, olduğunu sandığı tavuğun özelliklerine sahip olmadığından, mantık bütünlüğü içerisinde cevaplaması

mümkün olmayan soru ve sorunlar nedeniyle ciddi problemler ve sıkıntılarla karşı karşıya kalması neticesini doğuracaktır. Bazı soru ve sorunları tevil etmesi mümkünse de (örneğin burnunu gaga, kollarını kanat, olarak tevil edebilir.

Yapılması muhtemel tevillerin tavuk mantığı ile mi, yoksa adam mantığı ile mi yapılacağı da ayrıca incelenmesi gereken bir sorundur) tevili imkânsız soru ve sorunlarla karşılaşacaktır. (Örneğin burnunu gaga ile tevil etmesi mümkün iken ağzını ne ile tevil edecektir. Bazı yiyecekleri ellerini kullanmadan yiyebilirse de ellerini kullanarak yediği yiyecekleri nasıl tevil edecektir. Yumurtlaması mümkün olmadığına göre yumurtlamayan bir tavuk olarak aşağılıkkompleksinin yarattığı bir takım psikolojik sorunlarla da karşılaşması muhtemel olacaktır.)

6) Burada doktorun çok önemli hataları görülmektedir. Bu hatalar hem teşhiste hem de tedavidedir. Doktor adamın sadece kendisini tavuk sandığını düşünerek teşhis hatası yapmıştır. Hâlbuki adam kendisini tavuk sanmakla birlikte çevresinde de taciz ve tecavüze hazır horozların bulunduğunu düşünmektedir. Tabii burada doktorun cinsiyetini ve adamın doktoru tavuk mu, yoksa horoz mu olarak gördüğünü bilmiyoruz. Muhtemelen adam, insan-kadınları horoz olarak değerlendirmemektedir. Olsa olsa tavuk olarak değerlendirmektedir. Fakat adamın, tüm adamları mı, yoksa bazı adamları mı horoz olarak değerlendirdiğini de bilmiyoruz. Adam tüm adamları horoz olarak görüyor ve doktorda cinsiyet olarak erkek ise doktora doktor diye hitap ettiğine göre horozlar içerisinde de doktorların olduğunu düşünmektedir. Yine bilmediğimiz bir konu horoz olarak gördüğü adamlarla, gerçekte horoz olan horozlar arasında bir fark gözetiyor mu, gözetiyorsa nasıl bir fark gözetiyor? Bunu da bilemiyoruz.

Doktor teşhisteki bu hatasından dolayı tedavi yöntemi olarak sadece adamın tavuk olmadığına kendisini ikna etme yolunu seçerek de hatalı davranmıştır. Hâlbuki doktor, adamın çevresinde gördüğünü zannettiği horozların gerçekte horoz olmadığı, kendisine taciz ve tecavüzde bulunmayacakları hususunda da tedavide bulunmalıydı.

Doktorun, adamın dışarıdaki horozları, tedavi esnasında veya sonrasında değil de kapıdan döndükten sonra sorması hususunda da hatası vardır. Çünkü birinci maddede incelendiği gibi adam, muhtemelen doktordan çekinmiştir. Doktorun adama karşı, çekinilecek tavırlar sergilediği için hatası olduğu gibi, adamın statükoculuğundan kaynaklanan tasdikini gerçek tasdik zannederek de hatalı davranmıştır. Bu kadar hatası olan bir doktor, kesinlikle liyakatsiz bir doktordur. Hem teşhisi hatalıdır hem de tedavi yöntemi. Doktorluğuna derhal son verilmelidir.

Netice: Bir adam hür iradesi ile tavuk olmak istiyorsa buna insanların itiraz etme hakkı var mıdır? Olmaması gerekir. Acaba Tavuk statüsünün, adam statüsünden daha alt

seviyede bir statü olduğu iddia edilerek onu adam statüsüne zorlamak doğru olur mu?

Olmaması gerekir. Çünkü adam, bu statüyü hür iradesiyle seçmiştir.

Kimsenin, kimseye statü dayatma hakkı yoktur. Fakat burada şu soru çok önemlidir. Adamın tavuk olması mümkün müdür? Yani fiiliyatta tavuk olabilir mi? Bu soruya olumlu cevap vermek mümkün değildir. Çünkü bir adam kendini tavuk sanabilir ancak tavuk olamaz. Tavuk olamaz ama kendisini tavuk sanıyorsa,
tavuk mantığına sahip olabilir ki bu tavuk olmaktan da daha vahim bir durum olur. Olmadığı ve olamayacağı yanlış statükoyu ısrarla savunur, tekamülden, tefekkürden, terakkiden nasipsiz olur, iki omzunun üzerindeki yuvarlak cismin içindeki cevherden bihaber olur, onu patates çuvalı zanneder.

DÖRT KÖŞE GAZETECİLİK

Epey emek verdiğim bir çalışmam Çorum Hakimiyet gazetesinde yayınlandı.

Aynı gazetede birkaç köşede de yazım çıktı.

Bu yazı, Çorumlu 2000 dergisinde yayınlanan ikinci yazım.

Bunları şunun için yazıyorum:

Şahsıma sabit bir köşe tahsis edilmese de, Düzenli olarak yazmasam da, neticede birkaç köşede yazılarım yayınlanıyor.

Ancak!..

Garip bir durum var.

O da şu:

Ben, bir köşede yazınca, maddi olarak dört köşe olacağımı zannediyordum. Böyle bir şey olmadı. Çok satan gazetelerin köşe yazarlarına bakıyorum, 40-50 bin dolar ücret alıyorlar.

Diyeceksiniz ki; senin yazdığın yayın organlarının trajı, onların yazdığı yayın organlarının trajı kadar mı?

Değil, tamam ama bizim gibi naçizane yazmaya

çalışanların da hiç olmazsa birkaç bin dolar gibi cüz'i bir ücret alması gerekmez mi?

Bence gerekir!

Böyle bir gereklilik olmasına rağmen yayın organlarımızın değerli yöneticileri tarafından bu konu mevzubahis dahi edilmiyor.

Bu sebeple ben de durumu Basın Konseyi'nin tatlı Başkanı Oktay Ekşi Bey'e intikal ettirmeyi düşünüyorum.

Daha da önemli bir başka husus var:

Değerli hemşerilerimiz tarafından, bize bir teşekkür dahi çok görülürken, Birçok gazeteci yüksek maaşlarının dışında, tanındıkları için çeşitli avanta(j)lara sahip oluyorlar.

Bizzat şahidi olduğum bir örnek vermek istiyorum:

Bankacılık kesimine yakın olanlar bilirler; Bir dönem belli bankalar, belli şahıslara çok uygun vadelerde ve çok uygun faizlerle kredi verdiler.

Bu kredileri kullananların önemli bölümü, milletimizin değerli bir kısım milletvekilleri ile güzide basınımızın saygıdeğer bazı gazetecileriydi.

İşin daha ilginç tarafı bu kredilerin büyük bölümü tahsil edil(e)medi ve o belli bankaların zarar hanelerine yazıldı.

Çünkü bu zatlar çok iyi tanınıp, bilinmeleri ne rağmen nasıl olduysa(!) takip edil(e)medi.

Banka Müfettişliği yaptığım dönemde, ünlü gazetecilerden birinin tahsil edil(e)meyen kredisine, bizzat şahidim. O sıralarda da ünlüydü ama şimdi daha da ünlü. Bu aralar çok satan bir gazetede başyazar. Televizyonda program yapıyor. Çeşitli durumlarda gözlemde bulunan civa gibi bir
gazeteci.

Tabii ki günün anlam ve önemine binaen rot-balanscı!

Teftişte bulunduğum sırada, dosyası önüme geldiğinde bir hayli şaşırmıştım.

Çünkü dava takip bülteninde hatırlayabildiğim kadarıyla mealen, şunlar yazılıydı:

İkametgâhı tespit edilemediği ve mahallinde de tanınmadığından kredinin tahsil kabiliyeti yoktur.

Şimdi,

Durum böyleyken,

Siz çıkacaksınız,

Dürüstlük edebiyatı yapacaksınız,

Millete ahlak dersleri vereceksiniz,

Memleketin makus talihini düzeltmek için, rot-balans tavsiyelerinde bulunacaksınız.

Olur mu?

Olur!

Çünkü İnsanlar;

Layık oldukları şekilde yönetildikleri gibi,

Layık oldukları şekilde de yönlendiriliyorlar.

TEMAŞA-MALUM ZATLARA NASİHAT-MUKADDİME

Ciddi meseleleri, ciddi tarzda ifade etmeye çalıştık. Ama anlatamadık.

Yine ciddi bir meseleyi ele almaya çalışacağız.

Fakat bu sefer mizahi tarzda! Hem de; kara mizah.

Kim bilir: Belki anlatabiliriz.

Kur'an-ı Kerim'de geçen, mesh edilen, aşağılık maymunlar olun (2/65,7/166) denilen insanlar var.

Ancak bu yazının konusu bu değil.

Allah, bazı insanları, onların davranışlarını ve yaptıkları yüzünden başlarına gelenleri bazen hayvanlara, bazen bitkilere, bazen de tabiat olaylarına teşbih ederek (benzeterek) misaller veriyor.

Ancak bu yazının konusu bu da değil.

Bu değil dediğimiz konuları nasip olursa başka yazılarda incelemeye çalışacağız.

Allah, Tin Suresinde: İncir, Zeytin, Sina Dağı ve güvenli belde (Mekke) üzerine yemin ederek diyor ki:

"Biz insanı en güzel şekilde yarattık (894/4)"

Sonra onu aşağıların en aşağısı kıldık. (85/5)"

Burada bir hususa dikkatinizi çekmek isterim.

Yukarıda iki ayet peş peşe zikredilmektedir. Yani; En güzel şekilde (ahsen-i takvim) yaratılan,
yaratılanların en şereflisi (eşref-i mahlûkat) olan insan ile en aşağısı (esfel-i safilin) olan insan arasında ince bir çizgi var. İnsan; ahsen-i takvim olarak yaratılmasına rağmen, fiil ve davranışlarıyla esfel-i safiline düşüyor.

Yukarıda ifade etmeye çalıştığımız ince çizgi sebebiyle de ahsen-i takvim ile, esfel-i safilini ayırt etmede zaman, zaman güçlük çekiyoruz.

Kimler esfel-i safilindir?

Bazen çok iyi zannettiğimiz bazı insanların aslında öyle olmadıklarını sonradan anlıyoruz.

Bazen de ömür boyu anlayamıyoruz.

Kur'an-ı Kerim'de ve Hadis-i Şerif'ler de bunlarınözellikleri ile pek çok ip uçları veriyor.

Ancak bu yazının konusu bu da değil.

Şu kadarını söylemekte yarar var:

Bu malum zatlar;

Her partide bulunurlar, ama partileri yoktur.

Her ideolojide bulunurlar, ama ideolojileri yoktur.

Her meşrep de bulunurlar, ama meşrepleri yoktur.

Her mekânda bulunurlar, ama mekânları yoktur.

Kıvraktırlar,

Esnektirler,

Popülisttirler,

Oportünisttirler,

Tevili çok severler,

İyi oyuncudurlar, ancak; hep esas oğlanı oynarlar.

Zahirde (görünürde) bazısı çok dindar, bazısı hiç inanmazlar,

Ama bâtın da (içyüzünde), aralarında hiçbir fark bulunmaz.

Bu yazı; ahsen-i takvim ile eşref-i mahlukata layık olanları ve olmaya çalışanları,

Tenzih ve tebrik ederek,

Muhabbetle selamlama,

Esfel-i safiline layık olanları ve olmaya çalışanları,

Teşbih ve tenkit ederek,

Kara mizah tavsiyelerde bulunma, amacına matuftur.

Hâlâ; kim bunlar?

Kim oldukları,

Teşbih edilenleri teşhis etmenize bağlı?

Birkaç ipucu:

Yoksa, kalplerinde hastalık olanlar, Allah'ın onların kinlerini dışarı vurmayacağını mı sandılar? (47/29) Eğer dileseydik, Biz onları sana gösterirdik; sen de onları yüzlerinden tanırdın. And
olsun ki; sen onları konuşmalarından da tanırsın. Allah işlediklerinizi bilir (47/30)

Onlara baktığın zaman cüsseleri hoşuna gider; konuşurlarsa sözlerini dinlersin, tıpkı sıralanmış kof kütük gibidirler... (63/4)"

NOT: Bu kısa Mukaddimeyi (girişi) uzun bulanlar var ise; bir de İbn Haldun'un Mukaddimesine bakmalarını sağlık veririm.

SAYIN MALUM ZATLAR!

Her gördüğünüz sakallıyı,
Büyük babanız sanmayın.
Sakal,
Sadece büyük babanızda bulunmaz.
Büyük babanız haricinde de
Sakallılar mevcuttur.
Bir sakallı gördüğünüzde,
Önce;
Ayaklarına bakın.
Eğer dört ayaklıysa,
Tamam!
O sizin büyük babanızdır.

Herkesin
Belli zamanlarda,
İhtiyaçlarını gidermesi tabiidir.
Ancak;

İcra mekânını iyi seçmek gerekir.
Siz,
İhtiyaç gidermek için,
Camii duvarına yaklaşmayın.
Çünkü....
Taşları bağlamış olsalar da,
Sopalar ve oklavalar,
Açıkta bulunuyor olabilir

Bir şeyler olmak sizin de hakkınız.
Ancak;
Seçimde dikkatli olmak gerekir.
Yani; Hemen,
Bir an önce,
Bir baltaya sap olmaya çalışmayın.
Çünkü...
Sap olmaya çalıştığınız şey, neticede bir baltadır.
Kendilerini kesen baltaya,
Ağaçlar bile;
Balta, balta da sapı bizden olmasa demektedirler.
Kaldı ki;
Bir baltaya sap olmaya çalışırken,
Bir sapa kazma olma riski de bulunmaktadır.
Armudun iyisini seven malum canlıyla,
Fotoğraf çektirirseniz,
Fotoğrafın arkasına mutlaka,
Sağdaki ben,
Veya,
Soldaki ben diye bir not düşün.
Çünkü...
Fotoğrafa bakanlar,
Resimdekilerden hangisinin,
Siz olduğunu çıkartamayabilirler.
Bu durumda,
Malum Canlı ya,
Büyük bir haksızlık yapılmış olur.

Her şeyde,

Büyüklük iyidir zannedip de,
Kendinizi büyük göstermeye çalışmayın.
Sizin küçüklüğünüz,
Bizatihi büyüklüğünüzdür.
Çünkü...
Salatalığın küçüğü makbuldür.
Su hayattır,
Ferahlıktır.
Ancak;
Sizin için değil.
O halde,
Dereyi görünce paçanızı sıvamayın.
Çünkü;
Akan su pislik tutmaz.
Dostlarınıza ihanet etmeyin.
Bu sebeple,
Gösteriş için de olsa,

Hacca gitmeyiniz.
Çünkü...
Haccın farzları arasında,
Şeytan taşlamak da mevcuttur.
Bu farzı yerine getirmeye çalışırsanız,
Şeytan;
Size:
Sen de mi dostum diyecektir.
Seyahat etmek,
Herkes gibi,
Sizin de hakkınız.
Nereye gideyim? Diye düşünmenize gerek yok.
Tereddütsüz, Hindistan'ı tercih edin.
Çünkü...
En fazla saygı ve itibarı orada göreceksiniz.
Sürekli oturacağınız yer
Sizin ikametgâhınızdır.
Seçerken hata yapmamalısınız.
Mutlaka ve daima,
Demiryollarına yakın yerlerde ikamet edin.
Çünkü...
Bakacağınız trenler,
Sadece demiryollarından geçerler.
Yükseklik korkusu olanlar için,
Uçmanın,
Hayali bile kâbustur.
Ancak;
Bu korku sizin için,
Sadece bir komediden ibarettir,
Uçmaktan korkmayın.
Uçun!
Çünkü...
İnsan uçamaz.
Fakat...
Siz,
Rahatlıkla uçabilirsiniz.
Evlenin,
Yuva kurun.
Çokluğunuzda bolluk vardır.
Ancak!
Söğüt dalına,

Yuva yapmaya çalışmayın
Çünkü...
Söğüt dalına yuva yapmanız,
Türkülerde söz konusu edilmekle birlikte,
Hakikatte mümkün değildir.
O türküye inandığınız takdirde,
Bastığınızda kırılan söğüt dalı,
Size başka bir türkü söyletecektir.
Haa!
Bir de,
Sineklere dikkat edin!
İstediğiniz yere gidin,
İstediğiniz yerde dolaşın,
Ancak,

Her şey zamanında yapılmalı.
Sakın ha!
Şaşırıp da,
Büyümeden dışarıya çıkmayın.
Çünkü...
Küçükken başınızı ezebilirler.
Biliyorum,
Çok zor.
Ancak,
Mutlaka, Boynunuzu düz tutmaya çalışın.
Çünkü...
Neden eğri olduğunu sorabilirler.
Sizin,
Bu soruya verebileceğiniz tek cevapınız,
Yalnızca,
İki kelimelik bir sorudan ibaret olacaktır.

Okuyun!
Öğrenin!
İlminizi, irfanınızı artırın.
Ancak;
Tahsilinizin,
Her şeyi hallettiğini zannetmeyin.
Çünkü...
Tahsil cehaleti alır,
Siz,
Yine baki kalırsınız.
Herkes şarkı söyleyebilir.
Ancak,
Herkesin sesi güzel değildir.

Bir de;
İki işi bir arada yapmak,
Herkesin harcı değildir.
Meselâ,
Amerika'nın eski Devlet Başkanı J. Carter,
Sakız çiğneyerek merdiven inemezmiş.
Siz de;
Sakın ha!
Sesinizin güzel olduğunu söyleyenlere kanıp da,
Peynir yerken,
Şarkı söylemeye çalışmayın.
Çünkü...
Ağzınızdaki leziz peyniri düşürürsünüz,
Başkaları kapar.
İlla da şarkı söylemek istiyorsanız,
Hamamda, tek başınıza,
Ağzınız boş iken söyleyin.

Arkadaşlarınızla uzak yerlere gitmek isteyebilirsiniz.
Bu durumda,
Bir taşıt aracına ihtiyacınız olacaktır.
Her arabanın boyutu,
Cüssenizle mütenasip değildir.
Dört arkadaş bir arabaya sığabilmeniz için,
En uygun taşıt aracı,

Wolswagen’dir.
Çünkü...
İkiniz ön koltuğa,
Diğer ikisi de,

Arka koltuğa olmak üzere,
Rahatlıkla sığarsınız.

Biliyorum,
Kervanlara karşı,
Su-i zan sahibisiniz.
Çok da kızıyorsunuz.
Ancak;
Her kervan gördüğünüzde,
Bağırıp çağırmayın.
Çünkü...
Bağırıp, çağırmanız,

Kervanın yürümesine,
Engel olamayacaktır.

MEMLEKET MESELELERİNE KESİN ÇÖZÜM

Partilerin il başkanları, partileri iktidara geldiğinde otomatik olarak” İlin Her şeyinden Sorumlu Devlet Bakanı” olmalıdırlar ve tüm yetki onlara verilmelidir.
İktidar ne demektir?

Güç demektir.

Güç ise kullanılmadığı takdirde bir anlam ifade etmez.

Mademki millet partiyi iktidar yapmıştır,

Mademki, millet, partiye teveccüh göstermiştir,

Bu güç kullanılmalıdır.

Bu da yetmez...

Kollar sıvanmalı, milletin karşısına geçmeli ve bu gücün nasıl kullanıldığı anlatılmalıdır. İktidar gücü kullanılırken direnç gösteren, direnmeye yeltenen “asi”lerin kulakları çekmekle yetinilmemeli, kulakları koparılmalıdır. Çünkü:

Onlara müsamahakâr davranmak, diğer potansiyel asilere örnek teşkil edecektir.

Parti teşkilatlarıyla uyum sağlayamayan daire müdürlerine, bir gün dahi tahammül edilmemelidir. Çünkü Parti teşkilatları 'seçilmiş"ler den müteşekkildir. Daire müdürleri ise "atanmış"tır. Zaten; "Atanmış"ları da," seçilmiş"ler atamıştır. Milletin seçtiği temsilcilere uyum sağlayamamak ne demektir?

Büyük saygısızlık,

Büyük sorumsuzluk demektir.

Bu tür insanlardan memlekete hizmet beklemek beyhudedir.

Aslında;

Daire müdürleri çok önemli bir görev de ifa etmemektedirler.

Sadece, çok önemli oldukları izlenimi oluşturmaya çalışmaktadırlar.

Parti teşkilatında bu işleri onlardan daha iyi bilen güzide insanlar bulunmaktadır.

Evdeki ampulü rahatlıkla değiştirebilen bir insan Tedaş Müdürünün,

Sigaranın üflenerek değil de içine çekilerek içileceğini bilen bir insan, Tekel Müdürünün,

Bulunduğu ildeki bir insani telefonla ararken, alan koduna gerek olmadığını bilen bir insan, Telekom Müdürünün,

Bütün ineklerin dişi olduğunu bilen bir insan, Tarım Müdürünün,

Evinin tapusuna sahip olan bir insan, Tapu Müdürünün,

Nezle olunca burnunun aktığını bilen bir insan, Sağlık Müdürünün,

Esnafların SSK ya kaydolmayacağını bilen bir insan, BAĞ-KUR Müdürünün,

İşçilerin BAĞ-KUR'a kaydolmayacağını bilen bir insan, SSK Müdürünün,

Sporcunun zeki, çevik ve ahlaklı olanını seven bir insan, Gençlik ve Spor Müdürünün,

Liseyi bitiren bir öğrencinin üniversite sınavına girebilmesi için herhangi bir dershaneye kaydolmasının şart olmadığını bilen bir insan Milli Eğitim Müdürünün,

Bir bankaya olan borcunu diğer bankalardan aldığı krediyle ödeyebilen bir insan Banka Müdürünün;

vb. Yaptığı işleri pekâlâ bilir.

Hatta..

Akrabaları arasında mutlaka bu kurumlarda çalışanlar da vardır.

Ya, babası eğitimcidir,

Ya, amcası; sporcudur,

Ya, dayısı bankacıdır...

Durum böyle olunca bu işlerden parti teşkilatlarının en az daire müdürleri kadar anlamaları tabiidir. İstinasız olarak bütün devlet memurlarına istedikleri bir partiye üye olma mecburiyeti getirilmelidir. Bunun büyük faydaları olacaktır.

Bir kere; Her memurun bir partiye üye olduğu takdirde, iktidara gelen parti bürokratik atamalarda hiçbir güçlük çekmeyecektir.

İktidara geldiğinde önüne parti üyelerinin listesini alacak ve kolaylıkla atamaları tamamlayacaktır.

Müstahdeminden, genel müdürüne kadar tüm atama ve tayinlerde "tam isabet' kaydedilecektir.

İkinci olarak;

Her devrin adamı olan ve iktidara kim gelirse ona yanaşan;

Hacı yatmazlar,

Lastik toplar,

Yumuşak demirler,

Kıvırcık salataları,

Elastikiyetlerini kaybedecek ve esneklik dereceleri sıfıra düşecektir.

Ayrıca,

Parti üyelerinden aylık aidat alınması uygulamasına da geçilmelidir.

Bu, partinin gelir sorununu önemli ölçüde çözecektir.

Tabii ki, aidatlar maaşlara göre derecelendirilmeli, yüksek maaşlardan fazla, düşük maaşlardan az aidat alınmalıdır.

Memleketimizde yaklaşık olarak 4,5 Milyon memur mevcuttur. Ortalama olarak 1 Milyon gibi cüz'i bir aidat alındığını düşünecek olursak, aylık olarak sadece memurlardan sağlanan gelir 4,5 Trilyon (yazıyla tekrar edersek; dör tbuçuk trilyon) TL.dır.

Yani...

Memurların % 20'sinin üye olduğu bir parti aylık olarak yaklaşık 1 Trilyon TL'ya yakın gelire kavuşacaktır.

Bunun yanı sıra, üst göreve yapılan tayin ve atamalarda da belli bir ücret alınmalıdır.

Benim nacizane teklifim ilgili şahsın ilk maaşının tamamının partiye irad kaydedilmesidir.

Tabii ki, stratejik ve özel yerlere yapılan veya ilgilinin birden ve
aniden birkaç basamak yükseldiği atamalarda özel ücretlendirmeler yapılmalıdır.

Bu uygulama ile, Atanan şahıs, hem partisinin kendisine gösterdiği teveccühe bir nebze (tabii ki küçük bir nebze) karşılık vermiş, ahde ve akde vefa
göstermiş olacak, hem de partisine olan sevgisini bir nebze (yine küçük bir nebze) ifade etme imkânı bulmuş olacaktır.

Partiler bu şekilde önemli bir gelire sahip olacağından, her parti, rahatlıkla her ay bir parti düzenleyebilir.

Bu şekilde partiler, bu partilerde, üyeleriyle kaynaşma ve kenetlenme imkânı bulmuş olurlar.

Hele bir de bu partiler iktidar partisinin partilileriyse hem katılım çok yüksek olacaktır hem de kaynaşma ve kenetlenme doruk noktasına ulaşacaktır.

Genel seçimlerde iktidar partisinin birinci parti olduğu köyler kasaba, kasabalar ilçe, iller, normal il ise büyükşehir, büyükşehir ise metropol yapılmalı ve bunlar için iller bankasından ek ödenek çıkarılmalıdır.

Tabii ki bu ödeneklerin kullanım yetkisi İlin Her

Şeyinden Sorumlu Devlet Bakan'ına verilmelidir.

İktidar partisinin birinci olmadığı iller, ilçe haline getirilmeli, ödenekleri kesilmeli ve bu iller (yani yeni ilçeler) iktidar partisinin birinci parti olduğu en yakın ile bağlanmalıdır.

Ayrıca;

İktidar partisinin birinci olduğu illerin futbol takımları bulundukları lige bakılmaksızın 1.Lig'e çıkarılmalı, bu illerden hali hazırda 1.Lig'de olanlarına ise ek puan verilmelidir.

Bunun yanı sıra, iktidar partisinin en çok oy aldığı 10 ilin futbol kulübünün oluşturacağı bir "Süper Lig" kurulmalıdır.

Adaletin sağlanabilmesi için, başlangıçta takımlara, belirli puanlar verilmelidir.

Örneğin iktidar partisine en yüksek oyu veren ilin takımına 10 puan, sonrakine 9 puan, daha sonrakine 8 puan...gibi.

Daha da adil davranılması isteniyorsa oy oranları arasındaki farka göre puanlandırma da yapılabilir.
Süper Lig'deki takımların kendi aralarında yapacakları maçların sonucundaki sıralamaya göre, Avrupa kupalarında ülkemizi bu takımlar temsil etmelidir.

"BİR YAZARIMIZA CEVAPA YAZARDAN CEVAP

Çorumlu 2000 Dergisinin 7.sayısında yayınlanan "Dört Köşe Gazetecilik" başlıklı yazıma istinaden, derginin sahibi ve mesul müdürü Sayın M. Selim Gürsel tarafından "Bir Yazarımıza Cevap" başlığıyla bir yazı yayınlanmıştır. Biz de bu yazımızda Sayın Gürsel'in yazısını "irdelemeye" ve cevabını cevaplamaya Çalışacağız.

İlgi yazımda, yüksek tirajlı gazetelerde, yüksek ücretlerle köşe yazarlığı yapan, milletin değerlerinden uzak, kendilerinin ahlaki problemi olduğu halde millete ahlak dersleri vermeye çalışan "dört köşe gazetecileri" tenkid etmiş ve bir "köşelik" yazarı da misal vermiştim.

Bu arada naçizane benim gibi yazmaya çalışanların da ücret almadan yazdıklarından bahisle, muhtelif tarihlerde yazılarımın yayınlandığı
"Çorumlu 2000" Dergisi ve "Çorum Hakimiyet" Gazetesine latifede bulunmuştum.

Sayın Gürsel yazısının 5, 6 ve 7. paragrafında şahsıma ithafen; "7.sayıda yayınladığım yazısını almaya yanına gittiğim zaman, yazısının ses getireceğini söyleyerek tarafıma verdi.

Evet! Yazı oldukça açık ve netti ve benden bu sesi getirdi. Yazı hem nalına hem mıhına vuran bir tarzda yazılmıştı. Birinci taş "Çorum Hakimiyet" Gazetesi ile "Çorumlu 2000" Dergisine nazikane umduğunu yazmış. Sonrada bir anısında köşe yazarlarının birisinin nasıl köşelik olduğunu ima etmiş.

Herhalde; Çorum'da yayın yapan gazetelerin ve derginin, hangi şartlar altında yaşamaya çalıştığını bilerek, şaka ile umduğunu yazmış. Verdiği yazısının yayınlanacağını bile zannedersem ummuyordu ve bilirsiniz derler ki: "Her şakanın yüzde yetmişi essahtır." Biz de bu şakayı inşallah ileriki yıllarda "essahlatırız" demektedir.

Sayın Gürsel derginin 7.sayısı için yazımı almaya teşrif ettiklerinde, kendisine, yazının "ses getireceğini" değil ama, farklı ve değişik bir yazı olduğu mealinde ifadeler kullandım. Bunun sebebi

ise "nal" ile değil, "mıh" ile ilgilidir. "Mıh" da istihza ile tenkid edilen köşelik yazardır.

Sayın Gürsel, 6.paragrafta "nazikane umduğu" derken, 7.paragrafta "şaka ile umduğu" tabirini kullanmaktadır. "Birinci taş" olarak ifade edilen "Çorum Hakimiyet" Gazetesi ve "Çorumlu 2000" Dergisi ile alakalı, ilgili yazımdaki "dokundurma" ne "nazikane umduğum", ne de "şaka ile umduğum" ile ilgilidir. Sadece "nazikane bir latifedir." Bu latifedeki "essah" ise yine köşelik yazardır. Sayın Gürsel'in de yazısında bahsettiği gibi "Çorum'da yayın yapan gazetelerin ve dergilerin hangi şartlar altında yaşamaya çalıştığını" bilen bir insanım. Kaldı ki Çorumlu 2000 Dergisinin yayınlanma aşamasında; Sayın Gürsel'in de hatırlayacağı gibi çabalarını manen teşvik ve takdir edenler arasındayım.

Gelelim Sayın Gürsel'in yazısındaki matematiksel hesaplamalara;

1) 11.paragrafta "telif ücreti olarak istenilen birkaç bin dolar fiyata biz en azamisi olan 1000 doları esas alalım" deniyor.

Bilindiği gibi birkaç bin doların "azamisi" değil "asgarisi" bin dolar olmaktadır.

2) 10.paragrafta "...1.sayıda benim dışımda 14, 2.sayıda 14, 3.sayıda benim dışımda 17, 4.sayıda benim dışında 21, 5.sayıda benim dışında 22, 6.sayıda benim dışımda 22, hemşehrimiz yazı verme zahmetine girmişti.", 11. paragrafta ise "...Küçük bir hesapla 1000 dolardan 1.sayıda 14.000 dolar, 2.sayıda 14.000 dolar, 3.sayıda 18.000 dolar, 4.sayıda 21.000 dolar, 5.sayıda 22.000 dolar, 6.sayıda 22.000 dolar toplam 111.000 dolar, derginin çıkmasından bugüne ortalama dolarkurunu 360.000 olarak düşünürsek 34.200.000.000.- TL. etmekte ..." denilmektedir.

Eğer, 10.paragraftaki yazar sayıları doğruysa, 11.paragraftaki çarpma ve toplama işlemi yanlıştır. Çünkü toplam bedel 111.000 dolar değil, 110.000 dolar yapmaktadır.

Yine dolar kurunu, 10.paragrafta belirtildiği şekilde 360.000.-TL. olarak düşünürsek toplamın TL. karşılığı da 34.200.000.00.- TL. değil, 39.600.000.000.-TL. olması gerekmektedir. Kaldı ki Sayın Gürsel'in hesabına göre

toplamı 111.000 dolar olarak kabul etsek dahi toplamın TL. karşılığı yine
34.200.000.000.-TL.değil, 39.960.000.000.- TL. olmaktadır.

Hesaplamalardaki vahamet bunlarla da kalmıyor, 13.paragrafta, Sayın Gürsel 34.200.000.000.-TL. dan da vazgeçiyor, bu defa
toplamın TL. karşılığını 33.000.000.000.-TL. olarak belirtiyor. Bu durumda anlaşılıyor ki Sayın Gürsel'in, "hesap makinesi"ni(*) derhal değiştirmesi gerekiyor.

Sayın Gürsel, 15.paragrafta çalıştığım kurumun 200.000 dolar (hesaplamasına göre 72 Milyar TL.) reklam parası vermesini talep ediyor. Burada takdire şayan bir husus var ki o da şu: Sayın Gürsel'in yazısındaki matematiksel hesaplamalar içinde hesap
makinesinin doğru çalıştığı tek hesap bu. Gerçekten de 200.000 dolar ile 360.000.-TL.yi çarptığımızda 72 Milyar TL. sonucunu vermektedir.

Sayın Gürsel'in mantığından yola çıkarsak 72 Milyar TL. reklam parası sayın Gürsel'in "nazikane umduğu" veya "şaka ile umduğu" olmaktadır. Bu talebi "şaka ile umduğu" olarak değerlendirdiğimizde ve yine sayın Gürsel'e göre her şakanın yüzde yetmişi "essah" olduğuna, 72 Milyar TL.nın yüzde yetmişi de 50.400.000.000.-TL. yaptığına göre sayın Gürsel "essah" olarak 50.400.000.000.-TL. talep ediyor demektir. Ancak Sayın Gürsel bu talebini kendisi de pek "akla yakın" bulmuyor, bir sonraki paragrafta "benim daha akla(!) yakın gelen iki teklifim var. Bunlardan birisini seçmekte özgür(!)sünüz (ünlem işaretleri bana aittir)" diyerek o muhteşem tekliflerini sıralıyor:

"1-Yazarlarımızın ve çizerlerimizin pek çoğu bilirler. Önceleri bizim gibi mahalli basınlarda boy gösterirler, sonra da yazıları ile yükselerek büyük tirajlı dergi veya bir gazetede köşe yazarı olur 45-50.000 dolar alırlar ve yükselirler, bizler de gurur duyarak; "Bak!" şu yazar var ya, zamanın behrinde fi tarihinde bizim dergimiz- gazetemizde yazıları çıkardı diyerek kulaklarını çınlatırız.

2-Ya da. Her yazınız yayınlandıkça yayınlayan o yere birkaç on bin dolar yazılarımız yayınlansın diye üste verirsiniz." Bu akla(!) yakın gelen tekliflerden birincisi için söyleyeceğim şey şudur: Şahsen benim, büyük trajlı gazetelerde yazı yazmak ve 45-50.000 dolar almak gibi bir özlemim yok. Daha da önemlisi kulaklarımın sağlığı açısından çınlamamasında büyük fayda mülahaza ediyorum. Bununla birlikte eğer böyle özlemleri olan yazar arkadaşlar var ise ve Sayın Gürsel de dergideki dizgi hatalarına önlem alamaz ise, korkarım ki onların da "boy" gösterme imkânı olamayacaktır.

İkinci teklife gelince; "birkaç on bin dolar"ın "asgarisi" olan 10.000 doları alır, derginin son sayısındaki yazar sayısı olan 22 ile çarparsak 220.000 dolar sonucuna ulaşırız. TL. karşılığını bulmak için de çıkan sonucu ortalama dolar kuru denilen
360.000.- TL. ile çarparsak 79.200.000.000.-TL.yi elde ederiz. Bunun da "essah" olan "yüzde yetmiş"i 55.400.000.000.-TL. eder. Her ay böyle bir rakamın sayın

Gürsel'in gelir hanesine girmesi, onun ruh sağlığını bozacağı için bu vicdansızlığı ona yapmamamız gerektiğini düşünüyorum.

Görüldüğü gibi birinci teklif benim kulak sağlığıma, ikinci teklif ise Sayın Gürsel'in ruh sağlığına zararlı olmaktadır. Dolayısıyla ikimizin de sağlığı açısından her iki teklifi de dikkate almamak gerektiği sonucuna ulaşıyoruz.

Konumuzla ilgisi yok ama bir hikayeyle yazımızı bitirelim:

Bir araştırmacı pireler üzerinde araştırma yapmaya karar vermiş. Pireyi masanın üzerine koymuş ve "zıpla" demiş. Pire zıplamış. Hemen notunu almış:

"Masaya konulan pire zıpla komutuyla zıplamaktadır."

Daha sonra pirenin ayaklarını koparmış, pireyi yine masanın üzerine koymuş ve "zıpla" demiş. Pirede herhangi bir hareket olmadığını görmüş ve notunu almış:

"Ayakları koparılan pirenin kulakları duymamaktadır."

(*) "Hesap makinesini değiştirmesi gerekir" demem samimiyetimdendir.

"YAZARIMIZIN YENİ YAZISINA CEVAPA YAZARDAN CEVAP

Sayın Gürsel, 10.sayıdaki yazımda 7 yazım hatası tespit etmiş, doğrudur. Kütüphane Müdürlüğünden gelen bir değerli yayıncıyla bu konuda âşık atmanın güçlüğünü biliyorum. Kaldı ki (haşa) hatadan münezzehlik gibi bir iddia sahibi de değilim.

Ayrıca dil konusundaki tenkitlerin son derece faydalı olacağı düşüncesindeyim. Ancak, Sayın Gürsel'in yazısındaki cümle ve imla hataları hem uzun sayfalar harcamamı gerektireceğinden hem de hatalarımın tespitine tepki gösterdiğim gibi yanlış bir düşüncenin doğmasına sebebiyet verebileceğinden, bu yazının konusu olmayacaktır. Fakat Sayın Gürsel'in mana hataları, bir ölçüde bu yazının kapsamı içerisindedir.

Bu mukaddimeden sonra Sayın Gürsel'in tespit ettiği hatalar hakkında birkaç kelam etmek istiyorum:

Sayın Gürsel'in değerli tespitleri sonrasında naciz olarak bildiğim kelimenin doğrusunun naçiz olduğunu öğrenmeme vesile olduğu için kendisine minnettarım.

Mesul ve Müdür kelimelerinin baş harfleri gerçekten de küçük yazılmıştır, doğrudur, yazım hatasıdır.

On bin rakamı yazıyla bi(r)leşik yazılmıştır. Doğrudur, fakat burada yazım hatası yoktur. Çünkü rakamlar yazıyla, ayrı ayrı da, bi(r)leşik olarak da yazılabilmektedir. 34.000.000.00.-TL da bir 0 eksiktir, 55.400.000.000.-TL da ikinci 4 rakamı yerine 0 rakamı yazılmıştır. Her ikisi de hatalıdır ve hatalar yine bana aittir. Her iki hata da tapaj hatasıdır ve fakat hesap hatası değildir.

Bu arada, Sayın Gürsel 79.200.000.000 x 70: 100=55.440.000.000.- formülünü (bence hesabını) doğru olarak bulduğuna göre Mekke Pazarından aldığı, 8 haneli 9 Riyallik hesap makinesini çoktan değiştirdiği kanaatindeyim.

Hikâye mi? Fıkra mı? Benim tercihim hikâye.

Ama fıkra da yanlış olmazdı. Yine de Sayın Gürsel'in söylediği gibi yorum okuyucuya ait olsun.

Yazım hataları ile ilgili üzüldüğüm bir hususu ifade etmeden geçemeyeceğim. Sayın Gürsel tespit ettiği hataları belirtirken benim bu hataları inkâr edebileceğim zannıyla Layzer yazıcı çıkışı bende (Sayın Gürsel) de bulunmaktadır şeklinde bir ifadede bulunuyor. Bu suizan sebebiyle Sayın Gürsel'e teessüf ediyorum. Aramızdaki hukuka istinaden Sayın Gürsel'in, hatalarımı inkâr değil, bilakis ikrar edeceğimi bilmesi gerekirdi diye düşünüyorum.

Sayın Gürsel yazısının 3.paragrafında Yazarımıza lütfen bahsi geçen sayımızda yayımlanan yazısını dikkatlice okumasını nazikâne öneririm. Nazikâne dememin gerekçesi ise sorduğunuz soruya yine nazikâne bir cevap vermişiz şeklinde pek de nazikâne olmayan bir ifadede bulunuyor. Halbuki eğer benim 7.sayıdaki yazımı itina ile okuyabilseydi sorduğum soruya cevabı yine kendimin verdiğini, verdiğim cevabın sonuna da (!) işareti koyduğumu göreceklerdi. Hem yazının üslubundan hem de (!) işaretinden sorunun ve cevabın nazikane bir latifeden ibaret olduğu gayet açıktır. 7.sayıdaki yazımın bir yerinde ...ben de durumu Basın

Konseyi'nin tatlı Başkanı Oktay Ekşi Bey'e intikal ettirmeyi düşünüyorum şeklinde bir ifade mevcut. Sayın Gürsel yazısının 4. paragrafında bu ifadeyle ilgili olarak diyor ki: ...Yazarımız yazısında bulunan Basın Konseyinin tatlı... diye bahsettiğiniz zat-ı muhtereme her halde geçen zaman dilimi içinde iletmişsinizdir. İşte burada nazikâne bir istek şakaya kaçmaktadır ki; Çorum'da şakanın murtunu kaçırma diye bir söz bulunmaktadır. Yazınızda siz nazikâne isteğinizi şakayla karışık olarak birazda şikâyette bulunacağınızdan bahsederek biraz murtunu kaçırmışsınız.

Aynı paragrafta ise: nazikane latifedir; Bu latifedeki ...; Demişsiniz. Benim bu sözlerden anladığım ise; nezaket, şaka ve latifeden anlamadığım gibi geldi ne dersiniz?

Şöyle derim: Evet! Lütfen ve hemen, zihninizdeki nezaket, şaka ve latife kavramlarının manalarını tecdit edin.

Sayın Gürsel yine 7.sayıdaki yazımı itina ile okuyabilseydi, yazımdan eksik olarak iktibas ettiği tatlı kelimesinin tırnak içerisinde yazıldığını görebilecek ve bu tırnak içerisindeki tatlı kelimesinin bir sevgi ve takdir ifadesi olarak değil de Oktay Bey'in soyadı olan Ekşiye nazire olarak istihza saikıyla kullanıldığını anlayacaktı. Anladığında

da eminim ki; ne şakayla karışık nazikâne bir istekten, ne de kaçırılan murtlardan bahsedecekti. Yazı yazmaya devam ettiğim bir dergi ve gazeteyi, gayri ciddi bulduğum bir kuruma ve sempati beslemediğim Başkanına ispiyon etmeyi gayri ahlaki bulduğumu ifade etmeme gerek olmamalıydı diye düşünüyorum.

Sayın Gürsel 5. paragrafta, yazımdaki ... Çorumlu 2000 dergisinin yayınlanma aşamasında; Sayın Gürsel'in de hatırlayacağı gibi çabalarını manen teşvik ve takdir edenler arasındayım ifadesine alınganlık göstererek maddi konularda açıklamalarda bulunuyor. Sonra da Keşke benim çalışmalarım için gösterdiğiniz ilgi ikimiz Arasında kalsaydı. Pir Sultan Abdal'ın müridine dediği gibi; ...dostun attığı gül yaralar beni diyor. Sayın Gürsel Çorumlu 2000 dergisi için hakikaten büyük bir çaba gösteriyor. Okumaya soğuk bakılan bir ortamda, dergiyi yaşatmak için hem maddi sıkıntılar yaşıyor hem de vaktini ve sağlığını harcıyor. Ayda 500.000.- TL lık dergi parasını vermekten imtina eden koca koca adamların düşük seviyeli tavırlarını yakından bilenlerdenim. Bu sebeple Sayın Gürsel'in çabalarını başından beri olduğu gibi bundan sonra da manen ve alenen teşvik ve takdir edenler arasında olacağım. Bunu ifade etmenin yanlış değil bilakis doğru olduğu inancındayım. Yanlış olan hadisenin maddi boyutunun Sayın Gürsel tarafından ifşa edilmesi olduğunu düşünüyorum.

Keşke Sayın Gürsel! Keşke! Bence hiç de önemli olmayan maddi boyut ikimiz arasında kalsaydı. Dostun attığı gül yaralar, doğru, ya dostun attığı, gülün dikeni ise o ne yapar, Sayın Gürsel?!

Sayın Gürsel yazısının 6.paragrafında, önce benim derginin tamamını okumadığım hususunda kinaye ile suizanda bulunuyor, sonra da tamamını okuduğum zannıyla asgari ile azami arasındaki farkı bilememesini daha önce dergide ifade ettiği ilkokul mezunu olmasına bağlayarak normal karşılamamın gerektiğini belirtiyor.

Hâlbuki Sayın Gürsel doğru olanı yapıp benim hatalarımı numaralandırarak tespit ettiğine göre, bu konuda tahsilden kaynaklanan bir zaafı söz konusu değil. Kendisinden beklenen, hatasını ikrar ederek tashih etmek olmalıydı diye düşünüyorum.

Sayın Gürsel 7.paragrafta Olmayan bir hesapta aramış olduğunuz birkaç bin doların ne önemi olacaktır? diyor ve Silifke yaylalarındaki koyunlardan dem vuruyor. Sonra da birkaç bin doların hesabını sormanız, mesleğinizin icabından olsa gerek. Yine de bu dikkatiniz Dikkate değer diyor. Sayın Gürsel! Ben de diyorum ki; sizin, hiç gereği yokken, olmayan bir hesabı, uzun uzun yapmanız normal karşılanıyor da neden benim bu hesaptaki hataları yazmam garip karşılanıyor? Yoksa dergi sahipleri her istediğini yazabilir de yazarlar yazamazlar mı? Yoksa dergi sahiplerine her şey mübah, yazarlara günah mı? Yoksa...?! Ayrıca, Sayın Gürsel! Size hesap sormak benim haddim

değildir. Böyle bir ifade kullanmanızı yine yazımı itina ile dkuyamamanıza veya yaptığınız bir sürç-i lisanı derç etmenize bağlıyorum. Mesleğimin icaplarını icra etmeye gücümün yettiğince çaba gösteriyorum. Ayrıntılara, becerebildiğimce dikkat etmeye çalışıyorum. Çünkü hayatın ve kâinatın gerçeklerinin küçük ayrıntılarda gizli olduğunu düşünüyorum. Bu bakış açısında, geçmişte yaptığım Müfettişliğin de bir katkısı olmuştur. Ancak, önemli ölçüde mesleğimin icabı değil, fıtratımın icabı olsa gerek.

Kaldı ki, asli anlamıyla, yaptığım işin de meslek olmadığını düşünüyorum.

Sayın Gürsel'in 8.paragrafta ifade ettiği sıkıntıları bilenlerdenim.

Bir an önce belinin doğrulmasını can ü gönülden temenni ediyorum.

Sayın Gürsel'in içtiği soğuk suyu ise bilmiyorum. Ancak Sayın Gürsel söylediği için doğru olduğuna inanıyorum. Sayın Gürsel, yazısının 10-12. paragraflarında, yazısını tekrar okumamı salık verdikten sonra, ikrar ettiğimi değiştirip deforme etmememi istiyor ve dergiyi kaybetmiş olabileceğimden bahsediyor. Ben de soruyorum: Bu suizan niye? Ne zaman ikrarımı deforme ettiğimi gördünüz, lütfen açıklar mısınız, Sayın Gürsel?!

Sayın Gürsel, 7. sayıda benim çalıştığım kurumdan 72 Milyar TL. reklam parası talep ettiğini tekrarlıyor, bunda umut veya şaka değil, bir gerçekçilik var değil mi diye soruyor. Öncelikle şunu söylemeliyim: Talep edilen rakam bir umuttur. Umut bir beklentidir. Gerçek ise realitedir, olandır. Zannediyorum Sayın Gürsel' in buradaki kastı, talebinin, şaka değil gerçekleşmesi mümkün bir umut olduğudur. Ben de diyorum ki; keşke imkân olsa, Sayın Gürsel'e 72 Milyar değil,172 Milyar TL. lık reklam verebilsem de bu umut, gerçekleşse. Bu konuda yetkimin olmadığını müteaddit defalar Sayın Gürsel'e söylememe ve bu konudaki samimiyetimi bildiğini tahmin etmeme rağmen, talepteki gerçekçiliği anlamak mümkün değildir. Kaldı ki, Sayın Gürsel 7.sayıda bu talebi yaptıktan hemen sonraki paragrafta, Fakat Çorumlu 2000 olarak benim daha akla yakın gelen iki teklifim var... diyerek, kendi talebini kendisi de pek akla yakın bulmadığını zımmen ifade ediyor.

Sayın Gürsel 13.paragrafta, benim 7.sayıdaki yazımda köşe dönülecek bir telif isteği ile aynı köşe dönme doğrultusunda küçük bir isteğinin zoruma gitmesin diye iki öneri sunmasında ne gibi bir yanlışlık bulduğumu soruyor. Öncelikle şu hususu belirtmeliyim ki; başından beri ısrarla, müteaddit defalar mükerreren ifade ettiğim gibi; ne köşe dönme, ne de hakiki manada telif talebim mevcut değildir. Sayın Gürsel'in talebindeki yanlışlıkları ise önceki yazımda belirttiğimden tekrarı lüzumsuz görüyorum. Sakıncalar hususunda ise deneyimim olmamakla birlikte gözlemlerim mevcuttur. Belirli gelir düzeyine sahip insanlar, birden, çok yüksek bir servete sahip olduklarında ruh sağlıklarını ve huzurlarını kaybetmektedirler. Eğer Sayın Gürsel, Milli Piyango, Spor Toto, Spor Loto gibi talih oyunlarından büyük paralar kazananları rasat etme imkânını bulsaydı, eminim ki bu konudaki görüşlerimi tenkit değil, teyit

edecekti. Her ne kadar Sayın Gürsel denemek için sakınca görmüyorum diyorsa da, denenmişi denemenin doğru olmadığını düşünüyor ve denememesini tavsiye ediyorum. Kaldı ki, ben de kendisine, bu denemeyi yaptırma imkânına sahip değilim.

Sayın Gürsel yine aynı paragrafta dolar kurunu sabit olarak almamı tenkit ederek, köprülerin altından çok suların geçtiğini, kurların değiştiğini, kendisine maddi açıdan yazık edildiğini ifade ediyor. Dergide yayınlanan aylık döviz bültenlerine göre ortalama kur bulmam gerektiğini belirtiyor. Tabii ki, ortalama döviz kuru alınabilirdi. Almayı düşünseydim, işim hasebiyle dergiye bakmadan da bu hesabı yapabilirdim. Fakat ben, Sayın Gürsel'in kendi hesabına baz aldığı kurları kullanmayı, abartı yapmamak için daha doğru buldum. Yine de bu sanal hesapta yaptığım haksızlıktan dolayı özür beyan ederim.

Kulak çınlaması hususundaki izahatlara müteşekkirim ve hayra çınlatılan kulağa da bir itirazım yok. Ancak, 7.sayıdaki yazımda anlatmaya çalıştığım, köşelik yazarı anarken benim onun kulaklarını çınlattığım gibi, bir başkasının da benim kulaklarımı çınlatmasının kulaklarımın sağlığına teşbihen zararlı olduğu düşüncesindeyim.

Sayın Gürsel! Hatalarımı numaralandırarak tespit etmeniz beni rahatsız etmemiştir. Yazımın başında da ifade ettiğim gibi rahatsız edici olan hatalarımı inkâr edeceğim suizannıyla Layzer yazıcı çıkışının kendinizde olduğunun belirtilmesidir. Şahsi kanaatim odur ki; bu tür hata tespitleri mümkün olduğunca bundan sonra da yapılmalıdır. Böylece hem hatalarımızı düzeltme hem de doğrusunu öğrenme imkânına kavuşmuş oluruz diye düşünüyorum.

Hatasız insan olmadığı, tek başınıza büyük bir gayretle meşakkatli bir çalışma içerisinde olduğunuz hepimizin malumudur. Ancak sizin de benim gibi düşünerek, hatalarınızı, başkalarının varsayımsal hataları ile kapatmaya çalışmak yerine, ikrar ederek tashihine çalışmanızı temenni ediyorum. Yine de sizi rahatlatacaksa söyleyeyim ki, sizin yerinizde olsam herhalde sizden daha fazla hata yapardım. Fakat tenkidinden rahatsız olmaz, asgari hale getirmeye çalışırdım.

Sayın Gürsel, 15.paragrafta, (!) işareti her yerde kullanılabilir mi? diye soruyor. Tabii ki, ünlem işareti her zaman ve her yerde kullanılamaz. Kullanıldığı yerlerde ise önemli bir vazife ifa ettiği açıktır. Bazen ünlemin anlamını iyi ifade etmesi için iktibaslarda da kullanılması icap etmektedir.

İktibaslarda kullanıldığında da parantez içerisine alınmaktadır. Bu sebeple ünlemler Sayın Gürsel'den yapılan iktibaslarda ve doğru yerlerde kullanılmıştır. Ünlem işareti eğer iktibaslarda kullanılıyorsa, bunun yazının aslında olmadığının belirtilmesi, iktibas edilen yazara gösterilmesi gereken saygının gereğidir ve bu yapılmıştır. İktibaslarda yoğun olarak kullanılan ünlem işaretine Sayın Gürsel'in tepkisini hayretle karşıladığımı itiraf etmeliyim. Tekrar, zor olmazdı ama lüzumsuz olurdu.

Bu arada bilgisayardaki kopyala komutu ile ilgili bilgiye hassaten teşekkür ediyorum.

Sayın Gürsel, 10.sayıda yayınlanan yazımda bulduğu hataları belirtirken yazarımızın verdiği yazıdan itina ile bu yazım hataları bulunmuş ve numaralanmıştır diyor. Sayın Gürsel'e yazımı itina ile okuduğu için teşekkür ederim. Eğer, Sayın Gürsel, imlaya gösterdiği bu itinayı, manaya da gösterseydi zan ediyorum ki, sonraki karşılıklı yazışmalar olmayacaktı. Şu hususu tüm samimiyetimle ifade etmek isterim ki; 7.sayıda yayınlanan Dört Köşe Gazetecilik başlıklı yazıma Sayın Gürsel'in cevap verme ihtiyacı duyacağı hiç aklıma gelmemişti. Çünkü Sayın Gürsel'in cevaplamasını gerektiren bir husus yoktu. Yazı köşelik bir yazarı istihza ile tenkit etmek amacına matuf idi. Bu arada Çorumlu 2000 Dergisi ve Çorum Hakimiyet Gazetesine de küçük latifeler yapılmıştı. Latifeler gayet latif idi ve murtları da yerindeydi, kaçmamıştı. Eğer Sayın Gürsel bu yazıya ithafen yazdığı cevabi yazısını itina ile tekrar okursa görecektir ki bütün murtlar kaçak durumuna düşmüştür.

7.sayıda yayınlanan yazımı Sayın Gürsel'e teslim ettikten sonra ve dergi basılmadan önce kendi yazımın ve cevabi yazısının bilgisayar çıktısını bana gönderdi. Yazısını okuyunca şaşırdığımı itiraf etmeliyim.

Kendisini aradığımda, yazıyı latife olarak yazdığını,çıktının yazısının bir kısmı olduğunu (Sayın Gürsel'in 7.sayıdaki yazısında dikkat edilirse dipnot olarak Atilla demem samimiyetimdendir ifadesi mevcuttur. Yazıda Atilla kelimesi geçmediğinden gerçekten de dergide de yayınlanan yazının bütünün bir parçası olduğu izlenimi vermektedir), ve dergiye basmayacağını ifade etti. Ben de, istiyorsa yayınlamasında bir mahsur olmadığını ancak, bana da cevap hakkı doğacağını söyledim.

Yazışmaların başlangıcı böyle olmuştur.

Sayın Gürsel, maksat üzüm yemek değil, bağcıyı dövmek diyorsunuz. Yanılıyorsunuz. Maksat ne üzüm yemek ne de bağcıyı dövmek. Maksat tarafıma yapılan haksız ve adaletsiz taarruza karşı müdafaa-i nefse çalışmaktır.

Sayın Gürsel! Yazıdaki hikâye, sizin hesap hatalarınız sebebiyle değil, başkasına yapılan tenkidi, yanlış tefsir etmeniz sebebiyle anlatılmıştır.

Sayın Gürsel! Babanızı hayırla yad ediyorum. Gerçekten çok doğru söylemiş, aynen katılıyorum. Ben de belirtilen şekilde hareket etmeye çalışıyorum. Sizden, 7.sayıdaki yazınızı itina ile tekrar okumanızı istirham ediyor ve sonra da soruyorum: Acaba o yazınızı, babanızın öğüdüne uygun buluyor musunuz? İtiraf etmeliyim ki; insan olmam hasebiyle yazılarıma nefsaniyet mutlaka giriyordur. Bununla beraber karşılıklı yazışmaların müsebbibi olmadığımı düşünüyorum.

Fuzuli diyor ki:

Hal müşkildür anda kim bir ola, Sahib-i hükm ü sahib-i da'va.

(Karar sahibi ile dava sahibi aynı olunca durumu çözmek gerçekten zor olur.)

Tahkime ne dersiniz?

Yine de;

Cem Sultan'ın dediği gibi:

Cefalarun bana bildüm vefa imiş iy dost
Bu fikri kim ben iderdüm hata imiş iy dost.
(Bana cefa yaptığını düşünüyordum, bu hata imiş, Ey dost, cefalarının bana vefa olduğunu anladım.)
Sayın Gürsel'i seviyorum ve saygı duyuyorum. Çabalarını da naçizane teşvik ve takdir ediyorum. Etmeye de devam edeceğimi alenen beyan ediyorum.
Vesselam..!

BANKALAR VE UÇURAN-KAÇIRANLAR

Çorumlu 2000 Dergisinin değerli yazarlarından ve eski TSO Başkanı Sayın Ümit Uzel, derginin 13.sayısında çıkan Bankalar ve Uçan Kaçanlar başlıklı yazısında, aramız da geçen bir sohbetten bahisle, Çorum'daki bankalar ve Çorum'un tanıtımı hakkında çeşitli değerlendirmelerde bulunuyor ve bu arada benim düşüncelerimin de tenkidini yapıyor.

Ben de bu yazıda Sayın Uzel'in yazısındaki yanlışlıkları tashihe, bilgi eksikliklerini ikmale gayret göstereceğim. Yani, işte bana da bir yazı konusu çıktı!

Öncelikle Sayın Uzel'in yazısında bahsettiği aramızdaki tatlı münazaradaki boşluğu tamamlamalıyım.

Çorum'daki bankaların kültür faaliyetlerinin içinde ve yanında olmaları veya olmamaları ile Çorum'un uçma- kaçma durumu iki ayrı konu idi. Biz de bu iki ayrı konuyu ayrı ayrı konuştuk. Sayın Uzel bankaların kültür faaliyetlerine yaklaşımına olan eleştirisini yazısına derç etmiş ancak, benim cevabımı eksik bırakmış. Hem bu eksikliği tamamlamak hem de bu konuda birkaç kelam etmek

istiyorum. Ben gerçekten de bankacı arkadaşların bir sözcüsü olmadığım için onların adına konuşmayı doğru bulmadığımı ifade ettim.

Fakat banka müdürlerinin her parasal konuda kendilerine başvurulmasından rahatsız olduklarını, kaldı ki yetkilerinin ve Sayın Uzel'in bahsettiği temsil-ağırlama giderlerinin de mahdut olduğunu ifade ettim. Zaten mahdut olan bu giderlerin, kültür faaliyetlerine tahsisi giderin niteliğine de uygun değildir. Şahsen ben 2,5 senedir İhlas Finans Kurumu Çorum Şube Müdürü olarak görev yapıyorum. Bugüne kadar benim veya diğer banka müdürlerinin herhangi bir panel, konferans vb. toplantıya veya etkinliğe konuşmacı veya katılımcı olarak davet edildiğini hatırlamıyorum. Herhalde banka Müdürleri ekonomiden hiç anlamıyorlar!
Nedendir bilinmez, banka müdürleri, fikri konularda değil de hep nakdi konularda
hatırlanıyorlar. Neyse! Bu konu nasip olursa başka bir yazının konusu olsun.

Sayın Uzel'in yazısında esas bahse konu olan husus; Çorum'un uçma- kaçma durumu. Sayın Uzel bu konuyu yazısında benim ağzımdan şöyle naklediyor:

Burada sizin de Ümit Uzel olarak kabahatiniz var. Çorum'u görevdeyken şöyle uçuyor, böyle kaçıyor diye çok abarttınız.

Bu nedenle olması gerekenden çok banka şubesi açıldı Çorum'a, dedi.

Efendim ben, 1998 yılında, Çorum ekonomisi hakkında, gerçekten büyük emek vererek, Bir Başka Açıdan Çorum adlı bir çalışma yaptım. Fazla tevazünün kibirden geldiğini bilerek ifade edeyim ki gerçekten değerli bir çalışmaydı. Bu çalışma, Çorum Hakimiyet gazetesinde de bir aydan fazla, teşbihte hata olmasın pehlivan tefrikası gibi yayınlandı. Ben bu konudaki düşüncelerimi 46 sahifelik çalışmamda izah ettim.

Sayın Gürsel, yazılarımın uzunluğu sebebiyle müşteki olmasa uzunca iktibasta bulunurdum. Ancak yazıyı uzatmamak saikiyle çalışmanın sonuç kısmından birkaç iktibas ile yetineceğim.

Hakikat şudur ki; Çorum'un bulunduğu yer, göründüğü ve gösterildiği yer değildir. Necasetten taharet, necisi görmekte maharet gerektirir. Necasetin üstü örtülerek taharet olmaz.
(...)

Gerçeklerin farkında olanların bir kısmı bu durumun avantaj olacağını düşünerek ya sesini çıkarmamış ya da bu senaryodan yararlanmaya, esas oğlan rolünü kapmaya çalışmıştır. Çorum'a, sanayileşti, kalkındı, uçtu diyenlerin bir kısmı kendilerini başka yerlere uçurma gayretindedirler. Çorum'u uçuranların bir kısmının kendilerini nereye uçurmak istediklerini
seçimlerin arifesinde görmek mümkün olacaktır.

Gerçeklerin farkında olup, bunun Çorum için avantaj olacağını zanneden oportünistlere

söyleyeceğimiz şey şudur ki; Aristo mantığı her zaman geçerli değildir. (Kız kocasını seviyor, kocası annesini seviyor. O halde gelin, kaynanasını seviyor şeklindeki Aristo mantığının da her zaman geçerli olmadığı gibi.) Bu durum avantaj olmadığı gibi tam tersine dezavantaj olmuş ve Çorum zarar görmüştür. Görmeye de devam etmektedir. Örneğin Çorum, kamu yatırımlarından, devlet desteğinden gereği kadar yararlanamamaktadır.

Son söz: Sanayileşmenin olmadığı bir yerde sanayileştik demek ve bundan zarar görmek sanayileşme değil, olsa olsa enayileşme"dir.

Evet! Tekrar ifade edeyim ki, bu iktibaslar 1998 yılındayapılan çalışmamdan yapılmıştır.

İktibaslardan da anlaşılacağı gibi tenkidimin muhatabı bir kişi değildir, uçuran kaçıranlar birden fazladır. Kaldı ki sosyal ve ekonomik olaylarda sebepler de bir değil, birden fazladır. Bu konuda da sebep biricik değildir. Uçuran-kaçıranların niyetleri de farklıdır.

Dolayısıyla, TSO Başkanı'nın yöreyi tanıtmasıyla banka şubesi açılması arasında doğrudan ve bire bir ilişki yoktur. Bu mantık benim yukarıda eleştirdiğim Aristo mantığının yanlış kullanımına bir başka örnektir.

Tabii ki, hayır Sayın Uzel. Bu öyle değil. Benim söylediğim şöyle; ben, Çorum'un abartılmasında maalesef sizin önemli katkılarınızın bulunduğu kanaatini taşıyorum. Yazınızın münderecatı da bu kanaatimi güçlendiriyor.

Yazınızda diyorsunuz ki; Eğer öyle ise, siz ve sizin gibi benim Başkan olduğum yıllarda açılan banka ve kurumlarda çalışanlar, yedikleri ekmeği bana borçlu olmazlar mı?" Ben de diyorum ki; her rızık sahibi, rızkı veren olarak Allah'a borçludur. Bu sebeple Allah'a şükür etmeliler, vesileye ise teşekkür.

Sayın Uzel size olan tek borcum, iade-i ziyaret borcudur.

Temerrüde düşen bu borcu da en kısa sürede ödeyeceğimi beyan ediyorum. Hem sonra; Cellat işsiz kalmasın diye cinayet savunulur mu?

Bir gram bal için bir çeki odun çiğnenir mi?

Bir kişinin istihdamı için bin kişinin istikbali karartılır mı?

Sayın Uzel! Söyler misiniz?

Çorum'da banka enflasyonu sebebiyle; mağdur olanlar, iflas edenler, faiz batağına düşenler, intihar edenler, vücut kimyaları bozulanlar, psikolojik tedavi görmek zorunda kalanlar, işlerini kaybedenler, işçilerini çıkartmak zorunda kalanlar, ekmeğini kaybedenler kimlerden alacaklılar? Sayın Uzel! Tabii ki ışığı yayalım. Kimimiz mum, kimimiz de ayna olalım. Lakin mum yanmadan, mumu imha etmeyelim, ihya edelim.

Büyüyecek ışığı küçücükken lodosa çıkartmayalım, karatmayalım.

Şekeri olmayan kaymaklı ekmek kadayıfını kim yer? Ya da ağır şeker hastası kaymaklı ekmek kadayıfını yerse ne olur, Sayın Uzel?

Bankaların şube açma prosedürüne ve kıstaslarına gelince; serde yedi sene Müfettişlik bulunduğundan ve bu

konuda özel incelemelerim mevcut olduğundan epeyce malumat sahibiyim. Yukarıda bahsettiğim çalışmamda da izah ettiğim gibi, Çorum'da şube açmakla bazı banka Genel Müdürlükleri hata yapmışlardır, yanılmışlardır, yanıltılmışlardır ve bir kısmı bunu sonradan anlamışlardır.

Keşke Sayın Uzel! Görevi bıraktıktan sonra da Çorum hakkında çıkan yazıları takip edebilseydiniz. Naçizane benim çalışmamı da okuma imkânı bulurdunuz. O zaman, zannediyorum ki;
yazınızda bahsedilen birçok hususun cevabını ve izahatını orada görürdünüz.
Sayın Uzel! Çorum hakkındaki sosyo-ekonomik veriler toparlayabildiğim kadar, benim çalışmamda geniş bir şekilde yer almaktadır. Ayrıca uçuran-kaçıranların niyetlerini ve amaçlarını da çeşitli açılarından orada
irdelemeye çalıştım. Sizi yıpratmak için çıkarılan söylentileri yayan, belli amaç
sahipleri kimdir bilemiyorum. Açıklarsanız biz de öğrenmiş oluruz. Ben ise amacımı 1998 yılındaki çalışmamda izah ettim.

Hülasa, Çorum uçmamakta ve kaçmaktadır. Çorum'u uçuran ve kaçıranlar, Çorum'a yarar değil, zarar vermişlerdir. Lütfen daha fazla vermesinler.

Hayat izafi değil midir?

İyi olmadan kötü mevcut olur mu?

Kötüyü iyiye kıyasen tespit dışında bir imkân mevcut mudur?

Mümkün müdür?

Her şeyin iyisi ve kötüsü olur, Sayın Uzel! Hele de sonuçları kötüyse...!

Popülist halüsinasyonlar kaymaklı ekmek kadayıfını var gibi gösterseler de halüsinasyonların etkisi kaybolduğunda ortada var olan, sadece derin bir hüsrandır.

Vesselam...

ÖZÜRLÜNÜN ÖZGÜRLÜĞÜ

Algılayamayanlar anlayamazlar,
Anlayamayanlar anlatamazlar.
Bilmeyenler öğrenebilirler,
Bilmediğini bilmeyenler öğrenemezler,
Öğrenemeyenler öğretemezler.

Genel olarak fiziki özürlü insanlar, özürlerinin farkındadırlar ve kabullenmişlerdir.

Fikri özürlü insanlar ise özürlerini ya fark edemezler ya da kabullenemezler.

Fark edemeyenler, özürleri izah edildiğinde anlarlar ve özürlerini tashih ederler.

Kabullenemeyenler ise -ki çoğunluğu böyledir- kronik vakalardır. Bunlar özürleri sebebiyle algılayamazlar, algılayamadıkları için anlayamazlar, anlayamadıkları için de anlatamazlar.

Fikir özgürlüğü ile fikri özürlülüğü de birbirinden ayırmamız gerekmektedir.

Fikir özgürlüğü, herkesin fikrinin değerli olduğunun, doğru gelmese dahi saygı gösterilmesi icap ettiğinin kabulünü gerektirir.
Fikri özürlülüğü ise özelliklerinden ya da emarelerinden anlayabiliriz. Bir kısmını sıralayalım:

Kelamı kabahatin fikir, bu fikrin de müstakim zannedilmesi, Kabahatin kabullenilmemesi ve bunda ısrar edilmesi, Başkalarının düşüncelerine nezaket ve saygı gösterilmemesi, Kavramları karıştırmanın yayla çorbasını karıştırmak gibi iyi bir şey olduğunun sanılması.

Tek başına ters yolda giderken, düz yolda giden herkesin ters yolda gittiğini düşünen fıkradaki Temel tavrının gösterilmesi, Bazılarını saymaya çalıştığımız emarelerden de anlaşılacağı gibi fikri özürlülük marazi bir rahatsızlıktır. Dolayısıyla evveliyatla tıbbın alanına girer. Lakin maraz; fiziki değil, fikri olduğundan, hasta özrünü genellikle kabul etmediğinden veya kabullenemediğinden, daha da önemlisi özrün toplumsal yansımaları bulunduğundan üzerinde hassasiyetle durmayı gerektirir. Durumun önemine binaen ben de naçizane, önemli gördüğüm birkaç hususa değinmek istiyorum.

Fikri özürlü, kendinde kabahat işleme özgürlüğü var zanneder. Hâlbuki hiç kimsenin böyle bir özgürlüğü yoktur. Dolayısıyla fikir özgürlüğüne mâni olan fikri özürlülük ile fikri platformda mücadele edilmelidir. Aksi takdirde hem özürlüler hem de müsamaha gösterenler yönünden menfi neticeler hâsıl olacaktır.

Hâsıl olacak neticelerden birincisi;

Her ne kadar özürlü, özrünün özür olduğunu bilmese de, özürlünün kabahat işlemesine sükût etmek, özürlünün kabahatini fütursuzca büyütmesine ve alanınıPervasızca genişletmesine sebep olacaktır.

İkincisi:

Özürlünün kabahat işlemesine sükût etmek, bu durumu gören potansiyel özürlü adaylarını, kabahat işlemeye tahrik ve teşvik etmek anlamına gelecektir.

Üçüncüsü;

Kabahate fikren tepki göstermek yerine-ki bazen hiçbir şey yapmamak, yeterince kötü şey yapmak anlamına gelir-, özürlünün kabahat işlemesine sükût etmek, kabahatlerin katmerleşmesine katlanmak mecburiyetini doğuracaktır.

Yani;

Nasrettin Hoca ile Timur arasındaki fil hikâyesinden mülhem şöyle söyleyebiliriz;

Bir filin defi için yola çıkamayanlar, iki filin şerrine müstahak olurlar.

Bu arada önemli bir hususa dikkat etmek gerekir:

Fikri özürlülerden kabahatleri sebebiyle özür beyan etmesi beklenmemelidir. Çünkü fikri özrü büyük olanın beyan edeceği özür de kabahatinden büyük olur. Dolayısıyla özürlünün özür beyan etmesini beklemek, daha büyük bir kabahat işlemesini istemek anlamına gelir.

Velhasıl-ı kelam, Nasip olursa bu konuya da devam!

Vesselam!

ÜÇ İKTİBAS

Bir;

"Batı Afrika'nın kıyı bölgelerinde maden işleten Avrupalı girişimcilerin en önemli sorunu düzenli işçi temin etmekti. İşçi bulunmuyor değildi; ama birkaç günden fazla çalıştırılamıyordu. Madene geliyorlar ve birkaç gün çalıştıktan sonra paralarını isteyip gidiyorlardı. Son derece yüksek işçi sirkülasyonu vardı ve bu durum, verimi fevkalade düşürüyordu. Sebep olarak, ücretlerin düşük olduğu düşünüldü. Ücretlere üst üste birkaç kez zam yapıldıysa da olumlu bir sonuç alınamadığı gibi, yerliler her defasında çalışma sürelerini biraz daha kısalttılar. İşin içinden çıkamayan, alışık olmadıkları bir durumla karşılaşan görevliler, durumu Avrupa'daki merkezlerine bildirdiler.

Şikâyetlere uzaktan bir anlam veremeyen merkez, yerinde incelemeler yapmak üzere birkaç uzman gönderdi. Yerinde yaptıkları doğrudan incelemelerden de bir sonuç alamadılar. Fakat
içlerinden biri, yerlilerle yakınlaşmış; dillerini kısa zamanda çat-pat öğrenivermişti.

Onlarla konuşabilmesi sayesinde kafasındaki muammayı doğrudan doğruya sormak imkânına kavuşmuş

oldu. Meğerse yerliler, parayla satın almak zorunda oldukları tek bir şey için çalışmaya geliyorlarmış:

Tuz. Köylerinden çıkıp madene geliyorlar ve bir yıllık tuz ihtiyaçlarını karşılayacak kadar para kazandıktan sonra ayrılıp, şehre inmekte ve tuzu satın alıp köylerine dönmekteymişler.

Nasıl düşünüldüğü bir kez anlaşıldıktan sonra çözüm genellikle kolay olur. Madencilik şirketlerinin yetkilileri de sevinçten şapkalarını havaya fırlatıp yeni bir plan tasarlarlar. Avrupa'dan birkaç bisiklet getirtip yeni bir girişimde bulunurlar. Yakınlardaki bir köyün evlilik çağına gelmiş gösterişli bir gencine bu bisikletlerden birini hediye ederek işe yeniden koyulurlar. Bisiklet hediye edilen gencin kabile içinde statüsü yükselir; kabiledeki günlük olayların merkezine yerleşir genç kızların hepsi ondan söz etmeye başlar.Diğer gençler durumdan etkilenir ve böyle bir bisikleti satın alma "ideal" ine kendilerini kaptırırlar. Parayla satın alabilecekleri değerli bir şey vardır artık. Böylece pahalı bir bisikleti son derece düşük bir ücretle satın almak uğruna, düzenli işçiye dönüşürler."

İki;

"Afrikalı avcılar, maymunlar ormanına dalarak onların görebileceği bir yere bir testi gömüyorlar. Bu testiye bir miktar fındık koyarak, başlıyorlar çıkarıp yemeğe. Daha sonra orayı terk edip gizleniyorlar.

Onları fındık yerken gören maymunlar aynen taklit ederek çömlekteki fındıkları yemeye geliyorlar. Lakin çömleğin ağzı öyle hesaplı yapılmıştır ki, maymun elini boş olarak sokabilmekte, lakin dolu olarak çıkaramamaktadır. Avcılar, maymunlar tam elini çömleğe daldırıp fındığı avuçladıklarında ortaya çıkıp maymunlara doğru koşmakta, lakin maymunlar avuçlarındaki fındıktan vazgeçemedikleri için kaçamamakta ve dolayısıyla fındık hatırına yakalanmaktadırlar."

Üç;

"Sisal, kenevire benzeyen, büyük yapraklı, bol elyaflı, dokumada kullanılan bir bitkidir. Bu bitki, Meksika civarlarında, taşlık, sert ve organik maddeler bakımından fakir topraklarda yetişirmiş.

Bir gün bir Amerikan şirketi, bu bitkiyi Florida topraklarında yetiştirmeye karar vermiş. Bu bitkiden verim almak uğruna aklına ne geldiyse yapmış. Hiç taşı olmayan arazileri seçmiş, araziyi bir pamuklu yatak gibi yumuşacık olana kadar sürmüş; en teknik yöntemlerle tohumları eşit aralıklarla serpiştirmiş; en faydalı gübrelerle gübrelemiş.

Bitki boy atmış; yeşillikler içinde kalan arazi adeta ormana dönmüş. Amerikalılar, Sisal tarımını Meksikalılardan aldık diye sevince boğulmuşlar. Vakti gelmiş; mahsulü biçmişler. Yaprakların içinde bulunması lazım gelen elyafı aramaya başlamışlar.

Bir de ne görsünler!

Yapraklardan bir gram bile elyaf çıkmamış. Hayatı kolaylaştırılan bitki, bütün becerilerini kaybetmiş, boy atarken yan gelip yatmış.”

Velhasıl ı kelam,

Nasip olursa iktibaslara da devam!

Vesselam...

Not: “1” ve “3”, İbrahim Okur’un, “İkinci Binyılın Muhasebesi” isimli üç ciltlik eserinin üçüncü cildinden, “2” ise, Mustafa İslamoğlu’nun “Yahudileşme Temayülü” eserinden iktibas edilmiştir.

İNSAN VE HAYVAN

Çorumlu 2000 Dergisinin eski yazarlarından olduğumu söylememde herhalde bir mahsur yoktur. Dergide ilkyazım 6. Sayıda, Ocak 1999’da çıkmış. Aradan neredeyse 21 sene geçmiş. Zaman su misali! Dergiye yazdığım son yazıdan sonra herhangi bir dergi ve gazeteye yazı yazmadım. Dolayısıyla bu yazı benim 21 sene sonraki ilk yazım!

Bu sayı dergimizin son sayısı imiş! Her şeyin bir sonu var.

İnşallah Mahmut Bey, yeni projelere başlar, bizi yeniden “köşe” sahibi yapar! “Dört köşe” değil, tek köşe yeter de artar bile.

Bir dostum: problem çıkartacak bir yazı yazma diye ikaz etti beni! Ben yazı âleminin dışında, o çok içinde olduğu için mutlaka bir bildiği vardır diye bir şey söylemedim. Zor zamanlarda yazmıştım, böyle bir ikazı hatırlamıyorum. Herhalde yaşlandığım için ikaz etme
gereği duydu, teşekkür ediyorum. Bu ikazı dikkate aldığımı ifade etmeliyim.

İlkyazım Tavuk ve İnsan başlığı ile yayınlanmış, ÇORUMLU 2000 AYLIK KÜLTÜR SANAT VE EDEBİYAT DERGSİ 6. Sayısında yayımlanmıştı.

Psikolojik tahlil denemesi idi. Bu son yazıda insanın insana yaptıklarını yazsam problem olur belki, ben de insanın hayvana yaptıklarını yazayım diye düşündüm. Bu sefer bu yazıdan da kinaye ile başka anlamlar çıkartanlar olabileceği aklıma geldi. O halde
tamamen iktibas, alıntı yaparsam bir problem çıkmaz zannediyorum.

Aşağıdaki örnekler gerçek mi, onu da bilmem mümkün değil. Şahsen ben gerçek olmadığı kanaatindeyim!

Ey okuyucu!

İki tırnak içerisinde yani “ “ yazılanlar bana ait cümleler değildir. “Hayvanlardan Tanrılara/Sapiens-İnsan Türünün Kısa Bir Tarihi/Yuval Noah Harari”ye aittir. Yazar yabancı, örnekler yurt dışından verildiği için bizim ülkemizde bu tür örneklere rastlamak tabii ki mümkün değildir!

“Pek çok Yeni Gine toplumunda, bir insanın zenginliği sahip olduğu domuz sayısıyla ölçülür. Kuzey Yeni Gine’deki çiftçiler, domuzların kaçmamalarını garanti altına almak için burunlarından büyükçe bir parçayı keserler. Domuz koklamaya çalıştıkça müthiş bir
acı verir bu. Domuzlar koklamadan yiyeceklerini hatta gidecekleri yönü bile bulamadıklarından, sahiplerine tamamen bağımlı hâle gelirler. Yeni Gine’deki bir başka bölgede domuzların gözünü çıkarmak âdet haline gelmiştir, bunun amacı da hayvanların nereye gittiğini görememesidir.”

“Hayvanlara istediğini yaptırmak için süt endüstrisinin de kendi yöntemleri var. İnekler, keçiler ve koyunlar ancak yavruladıktan sonra ve ancak bu yavrular emdiği sürece süt üretirler. Hayvanın süt üretimini devam ettirmesi için çiftçinin elinde bu yavrulardanbulunması fakat yavrular tüm sütü tüketmeden çiftçinin bunu engellemesi gerekmektedir.

Tarih boyunca yaygın olarak kullanılan yöntemlerden biri, yavruları doğumdan kısa süre sonra kesmek, annenin tüm sütünü sağmak ve sonra tekrar hamile bırakmaktır. Bu hâlâ çok kullanılan bir yöntemdir.

Pek çok modern süt çiftliğinde, süt inekleri kesilmeden önce yaklaşık beş yıl yaşar. Bu beş yıl boyunca inek neredeyse hep hamiledir ve doğum yaptıktan sonraki 60-120 gün boyunca azami süt üretimini sağlamak için özel olarak beslenir.

Doğumdan kısa süre sonra buzağılar anneden ayrılır. Dişiler bir sonraki süt ineği nesli olmak üzere yetiştirilir, erkeklerse et endüstrisine verilir.

Diğer bir yöntem de yavruları annelerinin yanında tutmak ama çok fazla süt emmelerini çeşitli yöntemlerle engellemektir. Bunu yapmanın en basit yolu yavrunun süt emmeye başlamasına izin verip süt gelir gelmez yavruyu çekmektir. Bu yöntem genellikle hem yavrudan hem de anneden tepki görür. Bazı çoban kabileleri yavruyu öldürüp etini yer, derisini de doldururdu. İçi doldurulmuş yavru derisi anneye gösterilerek süt üretiminin artması sağlanırdı. Sudan’daki Nuer kabilesi doldurulmuş hayvanlara annenin

idrarından sürerek bu sahte yavrulara tanıdık bir koku verecek kadar işi ilerletmişti.

Bir başka Nuer tekniği de, yavrunun ağzının kenarlarına boynuzlar takıp annenin canını yakmak ve emzirmeye itiraz etmesini sağlamaktı. Sahra'da deve yetiştiren Tuaregler de yavru develerin üst dudağını ve burnunun bir kısmını kesip veya yaralayıp süt emmeyi acı verici bir hâle getirerek fazla süt tüketmelerini önleme yöntemini geliştirmişti."

"Endüstriyel et çiftliğindeki bir buzağı, doğumdan hemen sonra annesinden ayrılarak vücudundan çok da büyük olmayan ufacık bir kafese koyulur ve bütün hayatını burada geçirir (ortalama dört ay).

Kafesten asla çıkmaz, kaslarının gelişmemesi için diğer buzağılarla oynamasına veya yürümesine de izin verilmez, çünkü yumuşak kaslar yumuşak ve sulu biftekler demektir. Buzağının ilk defa yürüme, kaslarını esnetme ve diğer buzağılarla temas kurma fırsatı kesimhaneye giderken olur. Evrimsel anlamda buzağı tarih boyunca yaşamış en başarılı türlerden biridir. Fakat aynı zamanda gezegendeki en zavallı hayvanlardan da biridir."

"Yabancı" insanların hayvanlara neler yaptıklarına yazardan örnekler verdim. Aslında yapmayacaktım ama dayanamadım bir de "yabancı erkek-kadın" ilişkileri ile ilgili yine aynı yazardan bir alıntı yaparak yazıyı hitama erdireyim;

"İngiltere Kralı I. Edward (1237-1307) ve karısı Kraliçe Eleanor (1241-1290) iyi bir örnektir. Çocukları, ortaçağda mümkün olabilecek en iyi koşullarda büyüyor ve en iyi şekilde besleniyordu. Saraylarda yaşıyor, istedikleri kadar gıda tüketebiliyorlardı, sıcak tutan kıyafetleri vardı, yakacakları boldu, mümkün olan en temiz sudan içiyorlardı, bir hizmetliler ordusu onlara hizmet ediyordu ve en iyi doktorlar da emirlerindeydi. Kayıtlar Kraliçe Eleanor'un 1255 ile 1284 arasında 16 çocuk doğurduğunu yazar:

1-Adı bilinmeyen bir kız çocuğu 1255-39; te doğumda öldü.

2- Catherine adında bir kız çocuğu 1 ya da 3 yaşında öldü.

3- Joan, diğer bir kız çocuğu 6 aylıkken öldü.

4- John adında bir erkek çocuğu 5 yaşında öldü.

5- Henry, 6 yaşında öldü.

6- Eleanor adlı kız çocuğu 29 yaşında öldü.

7- Adı bilinmeyen başka bir kızı 5 aylıkken hayatını kaybetti.

8- Joan 35 yaşında öldü.

9- Alphonso 10 yaşında öldü.

10- Margaret 58 yaşında öldü.

11- Berengeria isimli bir kız çocuğu 2 yaşında öldü.

12- Diğer bir adı bilinmeyen kızı doğumdan kısa süre sonra öldü.

13- Mary adlı kızı 53 yaşında öldü.

14- Adı bilinmeyen bir erkek çocuğu, doğumdan hemen sonra öldü.

15- Elizabeth 34 yaşında öldü.

16- Edward adında bir oğlan çocuğu.

En gençleri olan Edward, çocukluğun tehlikeli yıllarında hayatta kalabilen ilk erkekti ve babasının ölümünden sonra Kral II. Edward olarak İngiliz tahtına çıktı. Başka bir deyişle, Eleanor'un bir İngiliz kraliçesinin en önemli görevi olan kocasına bir veliaht verebilmesi
için 16 kez doğurması gerekmişti. II. Edward'ın annesi muhtemelen olağanüstü sabırlı ve dayanıklı bir kadındı. Edward';ın kendisine eş olarak seçtiği Fransız Isabella ise öyle değildi:

Isabella, Edward 43 yaşındayken onu öldürdü."

